

Door Lars Meijer

ZOENEN MET DE BLACK LIPS

DE BLACK LIPS MAKEN GRUIZIGE FLOWERPOP WAARVAN JE HEIMWEE KRIJGT NAAR DE SIXTIES. ZE HEBBEN NIETS MET POLITIEK, MAAR DES TE MEER MET DRANK EN MEISJES. DAARDOOR MOESTEN ZE ONDER MEER VLUCHTEN UIT INDIA NA EEN TONGZOEN OP HET PODIUM.

Zanger Jared Swilley: 'De eerste optredens in India waren vreselijk saai. Ik voelde me een domme witte jongen met een *shitty* gitaar. Je mag daar namelijk niet drinken tijdens een concert, dus de stemming zat er totaal niet in. Maar de organisator zei: wees jezelf. In Chennai, een stad waar het knap lastig is om aan alcohol te komen, lukte het me om een paar flessen whisky te scoren. En 's avonds tijdens de show gingen we helemaal los.' Gitarist Cole Alexander strippte op het podium en gaf een ander bandlid een tongzoen. De *security* probeerde de band vast te houden voor de politie, maar de muzikanten wisten via de nooduitgang te ontsnappen. De geldschieters waren niet blij en cancelen de rest van de shows. 'Die *motherfuckers* hadden ons moeten vertellen dat homoseksualiteit verboden is in India. En we zijn niet eens

homoseksueel, we hebben elkaar alleen gezoend! Maar nadat we het land waren ontvlucht, hebben we er een positieve draai aan gegeven. Onze plaat kwam rond die tijd uit, dus veel mensen dachten dat het een stunt was.' De Black Lips houden ervan om in verre oorden te spelen. Zo staan er dit jaar optredens op stapel in Indonesië, Thailand en China. 'We zijn ook uitgenodigd in Singapore, maar daar wil ik niet heen. Ze zijn daar nog heel conservatief en ze slaan kinderen. En ik heb geen zin om geslagen te worden.' En China dan? 'Ik geef geen moer om politiek. En communisten hebben geen standpunten over seksualiteit, dus daar hoeven we ons geen zorgen te maken. Als ze me vragen waar Tibet ligt, kijk ik ze gewoon vragend aan. In Israël hebben we gespeeld voor een Palestijnse moskee. De Amerikaanse media vertellen je dat je die mensen moet haten,

maar we zijn er supergoed ontvangen. Als ik daar ben hou ik mijn mond over de situatie, want ik ben geen politicus, maar een gast met een gitaar die dronken wil worden. Als je het leven voor jezelf beter wilt maken, moet je ervoor kiezen om niet bij die wereld te horen. We feesten allemaal op dezelfde manier en hebben allemaal

'FUCK DE DIGITALE WERELD. ALS DE DRUMS TE HARD STAAN, DAN ZET JE DE MICROFOON TOCH WAT VERDER VAN HET DRUMSTEL?'

dezelfde menselijke emoties.' En dus houden de Black Lips ook van een menselijk geluid zonder opsmuk. 'Het is een *fuck-you*-houding tegen de digitale wereld. Want door die

wereld zitten we opgescheept met een *Terminator*-trilogie en heb je tegenwoordig geen legerdarische shows meer, want alles staat meteen op YouTube. Wij nemen al onze muziek analoog op en hoe minder microfoons je gebruikt, des te beter het klinkt. Als de drums te hard staan, dan zet je de microfoon toch gewoon wat verder van het drumstel? Zo zijn de platen van Elvis en Johnny Cash ook opgenomen. Daardoor krijg je een veel rauwer geluid. We willen niet overkomen als een jarenzestigact, maar het hoogtepunt van hoe platen klinken ligt toch in die periode. Ik hou het meest van gospel, want die muziek is puur. Mijn vader is voorganger in een gospelkerk met drieduizend mensen en dat gaat helemaal los. Dat wil ik ook creëren in rock-'n-roll, maar ik zing over feestjes en meisjes, en dat haalt het nooit bij de kracht van God.' ■ **Reageren? reactie@revu.nl**